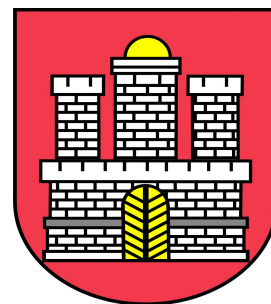

Raspenavský zpravodaj

Velikonoční speciální číslo

2021

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
první veřejné zasedání zastupitelstva města v roce 2021 se konalo ve středu 24. 2. a hlavními body programu byly Rozpočet města na rok 2021 a Nový územní plán města.

Zastupitelstvo projednalo a schválilo Rozpočet na r. 2021 s tím, že příjmy budou ve výši 59,638.200,- Kč a výdaje pak ve výši 68,519.550,- Kč. Návrh rozpočtu je tedy schodkový ve výši 13,633.350,- Kč (včetně splátky úvěru na výstavbu splaškové kanalizace ve výši 4,752.000,- Kč). Tento schodek bude hrazen z uspořené finanční prostředků vytvořených v min. letech (včetně roku 2020). Plánované výdaje jsou určeny především na údržbu, která zahrnuje jednak běžné opravy ale i rekonstrukce (jedná se především o pokračování oprav v ubytovacích zařízeních v areálu koupaliště a na sportovních zařízeních, vybudování předčišťovací nádrže u přečerpávací stanice na splaškové kanalizaci v ul. Luhová, opravy v uvolněných bytech ve zdravotním středisku a v lékárně, a další běžné opravy v ostatních objektech bydlení a oprava objektu zdravotního střediska - rekonstrukce balkonu, oprava fasády, komínů a střechy. Z tzv. investičních prostředků plánujeme uhradit pořízení Lesního hospodářského plánu, rekonstrukci plánovaných částí komunikací (ul. Lesní.), projektovou dokumentaci na dokončení vodovodu a odkanalizování, dokončení rekonstrukce bazénu v areálu MŠ včetně jeho zastřešení, rekonstrukci sportoviště, rekonstrukci instalací v bytových domech, zřízení nových světelných bodů veřejného osvětlení, nákup nákladního automobilu, nákup kontejnerů pro odpadové hospodářství, rekonstrukci střechy na bývalé kotelně a nákup strojů pro péči o městskou zeleň.

Zastupitelstvo dále projednalo a schválilo nový územní plán, o jehož pořízení rozhodlo v prosinci r. 2014.

Vážení spoluobčané,
už je jisté, že také letošní velikonoční svátky prožijeme v nouzovém stavu. Stále tedy platí vzájemně se chránit a pokusit se co nejvíce snižovat riziko nakažení, třebaže patříme k obcím se značně vysokým „promořením“.

Přeji vám poklidné prožití velikonočních svátků, dny zalité sluncem, hodně sil po celý rok a co nejpevnější zdraví.

Pavel Lžičař, starosta

Oslava stých narozenin

Raspenava má opět stoletého občana. Je jím pan Dobromil Svoboda narozený 10. 1. 1921.

Není každému dáno, aby se mohl pochlubit takto úctyhodným věkem a ještě ke všemu v dobré formě, jako pan Dobromil Svoboda. Blahopřát přišli zástupci města Raspenava s kytkou a dárkovým košem. Panu Svobodovi ještě jednou přejeme všechno nejlepší, spokojenost a především pevné zdraví.

Dobromil Svoboda se narodil 10. 1. 1921 v Třešti u Jihlavy. V rodině truhlářského dělníka, jako nejstarší syn ze tří sourozenců.

Vyučil se strojním zámečníkem a celý život v oboru pracoval. Válku prožil v Třešti. Za války přišel o otce, který se nevrátil z koncentračního tábora Osvětim. V padesátých letech se přestěhoval do Liberce, kde až do důchodu pracoval v Liazu.

Byl dvakrát ženatý a má tři syny. Nejmladší syn v roce 2001 koupil domek v Raspenavě, do kterého se v roce 2005 s manželkou přestěhoval a spokojeně zde užívá zbytek života.

Přicházejí Velikonoce

Mladí, či starší, všichni se už nemohou dočkat jarních svátků. Přicházejí Velikonoce. Končí šedivá zima, příroda se probouzí a začíná jaro!

Velikonoce nám tak trochu každoročně přinášejí zmatek v kalendáři. Štědrý den je jasný - 24. prosince, Nový rok na 1. ledna, jen Velikonoce každoročně poskakují týden sem, týden tam.

Datum Velikonoc se řídí datem prvního jarního úplňku. To kolísá od 22. 3. do 25. 4., svátky připadají vždy na neděli po prvním jarním úplňku, který nastane po průchodu Slunce jarním bodem...

Pro někoho Velikonoce představují oslavu příchodu jara a probouzení přírody, jak to ctily původní pohanské svátky. Pro křesťany jsou nejdůležitějšími svátky v roce. Spojují je s ukřižováním Ježíše Krista a jeho zmrtvýchvstáním. Jméno Velikonoc je odvozeno od Velké noci (noc, kdy vstal Ježíš Kristus z mrtvých).

Ačkoli doba příliš nepřeje udržování tradičních lidových zvyků, velikonočního beránka či mazanec mobilem nenahradíte a pomlázku zatím stále ještě nenahradil facebook... Právě na Velikonoční pondělí se tedy stále vyráží na pomlázku. Pletení pomlázek a barvení vajíček, jimiž děvčata obdarovávají chlapce, kteří je chodí vyšupávat, "aby neuschly", patří k nejčastěji udržovaným zvykům.

Symboly Velikonoc

Vajíčko - je prastarý symbol života, plodnosti a vzkříšení. V souvislosti s lidovou tradicí vznikl zvyk tato vejce malovat. Důvodem pojídání vajec o Velikonocích byla zřejmě i skutečnost, že vejce se nesměla jíst v postní době. V křesťanství se vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, jako symbol nesmrtelnosti.

Pravděpodobně jako první zavedli zvyk darování vajec v období svátků jarní rovnodennosti Egypťané. Vejce se pak odpradávná zdobila nejen u Slovanů, Litevců, Němců, Švédů, ale i na Kavkaze, v Asii i u jiných národů. U nás dávaly dívky chlapcům vajíčka odměnou za vyšlehání a za odříkání hezké koledy. Vajíčka musela být plná a barevná. Časem se začala zdobit i prázdná vyfouknutá vejce (tzv. pouchy nebo vejdumpky), která sloužila především jako dekorace. Tradice malování kraslic se v našich krajích rozvinula jako nikde jinde na světě. Nyní je zvykem koledníkům dávat i různé sladkosti a starším hlavně alkohol.

Beránek - v židovské tradici představoval beránek Boží stádo, které vede

Hospodin. Zároveň Židé na Velikonoce pojídali beránka jako připomínku svého vysvobození z Egypta. V křesťanství je beránek jedním ze symbolů Ježíše Krista, neboť obrazně podle křesťanské víry on je beránek, obětovaný za spásu světa.

Kočičky (vrba jíva) - symbolizují palmové ratolesti, kterými vítali obyvatelé Jeruzaléma přicházejícího Krista. Tradičním křesťanským zvykem je jejich svěcení na Květnou neděli a pálení v příštím roce o Popeleční středě.

Zajíček - ačkoli mnoho nenáboženských tradic má své kořeny v křesťanské symbolice, některé velikonoční symboly můžeme vystopovat až z předkřesťanské doby. Například zajíček má zřejmě původ v pohanských rituálech oslavující příchod jara, např. v byzantské ikonografii představoval zajíc Krista. Symbolika zajíce pochází z tradice oslav svátku pohanské bohyně plodnosti Eostre. Z jejího jména je odvozeno slovo Easter, anglický název křesťanských Velikonoc. Podle legendy bohyně Eostre proměnila ptáčka, který umrzl ve vánici, v zajíce. On pak z vděčnosti každé jaro kladl vejce jako pták.

Kříž - je nejdůležitějším z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. Tento trest patřil k trestům nejvíce krutým a ponižujícím.

Velikonoční koleda - podobně jako mnoho jiných křesťanských svátků, i Velikonoce se přenesly i mimo církve. Už od jejich vzniku jsou časem oslav a veselí. Dnes jsou i komerčně důležité, protože se na ně váže mnoho zvyků, k jejichž uskutečnění je třeba vynaložit nějaké úsilí nebo jen tak zajít na nákup. Prodávají se například velikonoční pohledy, ozdoby nebo cukroví v podobě velikonočních vajíček, beránků nebo zajíčků.

Vysévání obilí - vysévání obilí znamená počátek zemědělských prací. Lidé si obilí vysévají i doma, do misek a talířů, aby rostoucí zelená travička přivedla přicházející jaro i do jejich domovů a společně s dalšími jarními květinami a ozdobami navodila tu pravou jarní atmosféru. Zelená je barvou jara, a tak spolu s dalšími hřejivými a jásavými odstíny žluté, oranžové, a jasně modré příjemně oživí po zimě ještě prochládlé byty.

Jidáše - název jidáše označuje pečivo z kynutého těsta stáčené do různých motaných tvarů. Nejčastěji se s tímto pečivem však setkáme ve tvaru válečku, který symbolizuje provaz, na kterém se oběsil zrádce Jidáš. Toto pečivo se totiž peče na Zelený čtvrtek jako připomínka na apoštola Jidáše, který Krista před jeho popravou zradil.

Mazanec - je symbolem slunce, zadělává se na Bílou neděli, dělá se ze stejného těsta jako vánočka. Dříve to však bývalo pečivo nesladké - "koláč syrnej k veliké noci" - připravoval se ze strouhaného sýra a většího množství vajec (žádoucí byl žlutý mazanec). Sladká varianta tohoto obřadního pečiva si však ponechala původní okrouhlý tvar a znamení kříže. V jiných koutech naší

země se nesladkým mazancovým koláčům říkalo následovně: baba, babůvka, plecovník, šoldr, svěceník.

Tradice

Pomlázka - v Česku je prastarou tradicí hodování a pomlázka. Na Velikonoční pondělí ráno muži a chlapci chodí po domácnostech svých známých a šlehají ženy a dívky ručně vyrobenou pomlázkou z vrbového proutí. Podle tradice muži při hodování pronášejí koledy. Nejznámější velikonoční koledou je tato krátká říkanka: "Hody, hody doprovody, dejte vejce malovaný, nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý, slepička vám snese jiný...".

Ačkoli může být vyšlehání bolestivé, není cílem způsobovat příkoří. Spíše je pomlázka symbolem zájmu mužů o ženy. Nenavštívené dívky se mohou dokonce cítit uražené. Vyšupaná žena dává muži barevné vajíčko jako symbol jejích díky a prominutí. Pověst praví, že dívky mají být na Velikonoci vyšlehány, aby zůstaly celý rok zdravé a uchovaly si plodnost. V některých oblastech ženy mohou pomlázku oplatit odpoledne, kdy vylívají na muže a chlapce kbelíky studené vody. Zvyk se napříč Českou zemí mírně mění.

Jiný výklad pomlázky – odvozeno od pomlazení, tj. omlazení. Proto muži používají mladé proutí s největším podílem „životní síly“ kterou jakoby předávají vyšlehané osobě. Z téhož důvodu ženy dávají jako odměnu za omlazení vajíčko, prastarý symbol nového života. Jinak v Čechách nejsou tradicí hody ale koleda (hody jsou spíše pomístní název), přičemž koleda probíhala v průběhu roku vícekrát, ne jen v období velikonoce a jejím původním smyslem byla ochrana před špatnými vlivy a posílení těch dobrých. Za toto byli koledníci odměňováni.

Malování vajec (kraslice) - Velikonoční kraslice je natvrdo uvařené nebo vyfouknuté (duté vejce) ozdobené různými výtvarnými technikami. Sloužilo ženám a dívkám o Velikonocích jako odměna pro koledníka za tzv. pomlazení, čili vyšlehání pomlázkou.

V symbolice se výrazně uplatňovala červená barva. Od ní je i nejčastěji odvozován původ slova kraslice (ze staroslovanského krasnyj, krasniti). Červenou kraslici si dívka nechávala pro hochu, na kterého si tajně myslela. Vejce darované z lásky muselo být nejen červené, ale také plné. Prázdné bílé skořápky byly spolu s prázdnými ulitami šneků symboly smrti a sloužily ke zdobení Morany. Duté malované kraslice (tzv. výdumky) jsou k vidění až v moderní době, kdy jsou výhodným komerčním artiklem. Aby se stihlo namalovat dostatek vajec, malovaly se průběžně po celý rok, a nebylo tudíž možné malovat vajíčka plná, protože by se zkazila.

Barvy

Za typické barvy pro Velikonoci se považují:

červená - podle pověry ochraňovala lidi před démony a zlem, ale zároveň také symbolizuje lásku a život. Původně se označovala za kraslice. Pokud

chcete věnovat kraslici někomu, koho považujete za milovanou osobu, na které vám záleží, měla by být právě červeně zdobená.

žlutá - umí dodat energii, přináší uvolnění a pocity harmonie. Také znamená odmítnutí.

zelená - dodává pocit bezpečí a naděje.

světle zelená - naznačuje sympatie

tmavě zelená - symbolizuje oblíbenost

bílá – symbol čistoty a nevinnosti

modrá - čistota, víra, svěcená voda

hnědá, černá - zatím žádný význam nemá

Tyto barvy se daly získat z přírodních zdrojů. Koncem 19. století tyto zdroje nahradila chemie.

Přírodní barvy:

žlutá - odvar z cibulových slupek (ale jen krátce); šafrán

červená - odvar ze slupek červené cibule a octa; červené zelí nebo šťáva z červené řepy; šťáva z borůvek nebo bezinek

světle zelená - lipový květ; kmín; šafrán

tmavě zelená - mladé žito; voda ze špenátu; odvar z olšové kůry

fialová - lipový květ; kmín; šafrán

hnědá - odvar z dubové nebo olšové kůry; odvar z cibulových slupek, čaj

černá - roztok sazí, na jehož dně je několik rezavých hřebíků; odvar z olšové kůry

Stejný význam mají i barvy stuh, které dívky vážou při koledě na pomlázku. Chlapec pak tyto stuhy může dát třeba své sestře, která je použije o Velikonocích v dalším roce, případně je mohou dívkám na taneční zábavě vrátit. Počet stuh na pomlázce také poměrně jednoznačně ukazoval, jak moc je koledník úspěšný a kolik stavení navštívil.

Krásné Velikonoce.

Zprávy z raspenavské farnosti

Vážení čtenáři, sestry, bratři, sousedé i přátelé.

Zvláštní a pro nás těžká doba pořád pokračuje. S nemocí Covid-19 žijeme už více než rok. Vzpomínáme, jak byla právě i v době Velikonoc v roce 2020 zavedena opatření k zamezení kontaktů a běh života se nám doslova den ze dne změnil. Díky epidemické situaci tomu není ani po roce jinak, dezinfekcí a respirátory se chráníme dál, obchody a služby jsou zavřené a neměli bychom opouštět oblast obce, kde bydlíme. Zdá se, že mnoho práv a svobod, které jsme si nárokovali, berou stále za své. Je to díky viru, na který se dokážeme podívat pouze laboratorním elektronovým mikroskopem. Každý podle svých schopností a podle svého povolání přispíváme svojí trochou do mlýna – laboratoře po celém světě vymýšlejí nejlepší léky a vakcíny, průmyslová výroba se přeorientovala na výrobu roušek a respirátorů, ochranných obleků, zdravotníci testují a pomáhají nemocným se léčit, vlády rozhodují o nejlepších možných opatřeních, aby uchránily životy a zdraví lidí a přitom nezastavily ekonomiky a samozřejmě spousta nás, obyčejných lidí, kteří chráníme nejen sebe, ale i lidi kolem sebe. Vzdáváme se části svých životů, hlavně těch, kde jsme si mohli dělat sami, co chceme a nyní musíme respektovat nařízení jiných. Vyhlídka na uzdravení a svobodné nadechnutí je jako v mlze. Naše situace není nepodobná situaci nemocného a odmítaného člověka, jak bylo například čteno krátce před Popeleční středou z Písma Svatého (Marek, 1,40-1,45). K Pánu Ježíši přichází malomocný člověk se slovy „Chceš-li, můžeš mě očistit“. Pán Ježíš na to reaguje – slituje se, vztáhne ruku a dotkne se nemocného a říká mu: „Chci, buď čist.“ Malomocný, nebo člověk s kožní chorobou v tehdejší judaistické společnosti byl naprosto vyloučen – měl roztržený oděv, měl za povinnost zvonit nebo křičet, aby s ním jiní lidé nepřišli do kontaktu. Z pohledu hygienického výborné karanténní opatření, z pohledu nemocného člověk neměl moc šancí se uzdravit a vrátit se do aktivního života ve společnosti. Živořil na jejím okraji. A ani zdraví se s takovým člověkem nesměli setkávat, aby se „neznečistili“ a nákaza se nešířila dál. Nemocný se v uctivé vzdálenosti odvažuje oslovit Ježíše, ví velmi dobře, co by znamenalo, kdyby se dostal blíže – jak pro něj, tak pro Ježíše. Ježíš ale má zcela jiný postoj, nemocného neodmítá – přijímá, a dokonce se jej dotýká (jak nemyslitelné) a uzdravuje jej z jeho neudu. Uzdravuje jej pro život, aby se mohl zapojit a být prospěšný, aby svůj život mohl naplnit. A takovým způsobem přichází Ježíš do našich neduhů, splínů a naší nesvobody také v současných dnech. Je připraven se nás dotknout, když budeme chtít.

Naši pomíjivost a malost jsme si připomněli ať už v televizi nebo naživo sypaním popele na hlavu během Popeleční středy a zahájili jsme tak 40ti denní přípravu na Velikonoc. Tzv. postní doba, jak se tato doba nazývá a již po

staletí vybízí nás křesťany a všechny lidi, abychom se zamýšleli nad smyslem života, nad osobou Ježíše a nad vztahem, který s ním budujeme. Abychom za Ním přišli a řekli: „Chceš-li, můžeš se mne dotknout.“

Ve čtvrtek 1. dubna zahájíme tzv. Velikonoční Triduum – tři dny, které nás provedou okamžiky spásy. Zeleným čtvrtkem, kdy Ježíš naposledy pojedl s apoštoly, než odešel do zahrady v Getsemane, odkud pak byl odveden k nespravedlivému soudu. Velký pátek připomínající památku umučení Páně a kdy se až do večera Bílé soboty ponoří všechny kostely na světě do ticha Božího hrobu. Ticho a tma hrobu, budou ale o Bílé sobotě v noci prolomeny světlem velké svíce a zpěvem, neboť se bude slavit slavné vzkříšení Pána Ježíše.

Jak napovídá současný vývoj – s největší pravděpodobností se nebudeme moci potkávat ani o Velikonocích, epidemiologická opatření nám to nedovolí. Kdo by ale hledal duchovní podporu, kromě fary v Raspenavě (p. Pavel Andrš) ji může najít i pomocí mediálních kanálů s mnoha kvalitními pořady jako je např. rádio Proglas nebo televize Noe.

Ke ztišení, modlitbě, rozjímání a načerpání duchovní síly je otevřena Hejnická bazilika denně od 8:00-16:00h.

Přenos bohoslužeb zajišťuje i raspenavská farnost. Můžete je shlédnout na odkazech vždy v přímém přenosu v úterý v 18:00h a v neděli 10:30h. Mimoto jsou přenosy dostupné i ze záznamu.

WEB: <http://farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz/>

FACEBOOK: <http://www.facebook.com/Raspenava>

Rostislav Dvořák

Veřejné a pozoruhodné budovy raspenavské farnosti a jejich historie (pokračování)

c) O duchovní správě

Raspenava měla již na konci 14. st. svého faráře. Jména tehdejších katolických duchovních se nezachovala. Teprve z konce 15.st. je známo jméno jednoho faráře. Byl jím Matyáš Lehmann. V letech 1541 až 1624 tu byly konány evangelické bohoslužby. 1545 je tu pastorem (evangelickým farářem - pozn. autora) jmenován Johan Wylandt. Jeho následovníky byli Melichar Knauth (1546), Jakub Dornbach (1549), Řehoř Simon (1551), Baltazar Ahnesorge (1554), Martin Schultheis (1563), Johan Asch (1568), Johan Aliaeus (1570), Mag. (Mgr.- pozn. autora) David Biertigel (1576), Zachariáš Meüer (1583), Mag. Burghard Genschedel (1589), Gabriel Biertigel st. (1591), Mag. Bedřich Moritius (1610), Gabriel Biertigel ml. (1611), Mag. Bedřich Moritius (1618). Od roku 1624 zavládla i v Raspenavě protireformace (opětovné zavádění katolického náboženství - pozn. autora) a raspenavský kostel se stal filiálním k frýdlantskému. Před r. 1629 měla Raspenava přesto na krátký čas svého faráře. Jmenoval se Jan Fuchs. Od druhé třetiny 17. st. Byl raspenavský kostel obsluhován frýdlantskými faráři. Dojížděli sem (ale jen zřídka, většinou museli raspenavští občané docházet do kostela ve Frýdlantě nebo v Hejnicích - pozn. autora) Sebastian Baltazar z Waldhausenu (do konce r. 1631), Kornelius Erleman (1632 až 1633), Maxmilian Rudolf ze Schleinitzu (1633 až 1634), Baltazar Ludvík Gütler z Liebentalu (1635 až 1641), Theol. Dr. (doktor teologie - pozn. autora) Felix Jiří Zeidler z Mostu (1642 až 1645), Krištof Johan Reinholt z Habelschwertu (1645 až 1649), Maxmilian Fogger z Vellenburgu (1650), Lorenc Felix Figarollus z Freiporthu (1650 až 1657), Dr. Kristián Augustin Pfalz z Ostritz (1657 až 1666), Otto van der Velde (1666 až 1668), Melichar Jindřich Riesner z Nisy ve Slezsku (1668 až 1683), Johan František Lucerna z Liechtenthalu (1683 až 1684), Ph. Mag. (magistr filosofie - pozn. autora) Johan Kryštof Assmann (1685 až 1688), Bohumír František Grieger (1688 až 1717), Johan Jiří Hertelt ze St. Georgentalu (1717 až 1721), Johan Bedřich Leubner z Liberce (1722 až 1726). Ale již v r. 1697 podali obyvatelé Raspenavy a sousedních obcí u arcibiskupské konzistoře (arcibiskupův poradní sbor - pozn. autora) v Praze žádost o obnovení samostatné farnosti v Raspenavě. K tomu však došlo až koncem r. 1726. Prvním farářem samostatné raspenavské farnosti se stal Antonín Kopsch, který byl arcibiskupskou konzistoří potvrzen 15. 1. 1727. V Raspenavě byl do r. 1730. Jeho následovníkem se stal Ignác Kryštof Berndt, a to do r. 1741. Po něm sem přišel Johan Jiří Pohlen. Když v r. 1753 zemřel, dostal se na jeho místo Antonín Schneider, bakalář teologie a magistr svobodných umění (gramatika,

rétorika, dialektika, aritmetika, geometrie, astronomie a hudba - pozn. autora) a filosofie. Ten farnost spravoval do prosince 1754. Dalším raspenavským farářem byl Phil. Mag. Ignác Luna, a to v letech 1755 až 1759, kdy ho vystřídal hejnický františ-kánský mnich páter Metoděj Hoffrichter, který tu působil do července téhož roku. Pak sem nastoupil Adam Josef Ruffer, který r. 1774 zemřel a novým farářem se tu stal Johan Kryštof Just, jenž tu 1792 zemřel. Po něm zdejší farnost spravoval Tadeáš Knobloch, který tu 1813 zemřel. Jeho nástupcem byl Andreas Leubner, a to do r. 1816, kdy do Raspenavy přišel František Peuker, který zemřel 1850. Pak ho vystřídal František Hoffmann, jenž tu byl až do své smrti v r. 1866. Jeho následovníkem se stal Augustin Klindert, který v Raspenavě působil do r. 1871. Dalším farářem tu byl Štefan Ressel, a to do r. 1885. Pak ho vystřídal Josef Hoffmann, na jehož místo přišel 1897 František Wildner. Ten 1908 odešel do důchodu a do 2. 6. 1909 spravoval naši farnost kaplan Augustin Grohman. Pak nastoupil nový farář František Vogl. Raspenava měla od doby reformace (od 16. st. - pozn. autora) i svou faru (nestála ovšem na místě současné; její umístění připomínají nízké dveře s obloukovým štítem se soškou v ohradní zdi farního dvora; to byl vstup přímo do staré fary - pozn. autora), která se později, počínaje prvním katolickým farářem Antonínem Kopschem, dočkala různých přestaveb a přístaveb. Se stavbou současné fary bylo započato v r. 1913. Jejím stavitelem byl Rudolf Hampel z Frýdlantu. Ve dvoře fary stály hospodářské budovy (sloužily k zásobování fary; dnes jsou určeny pro kulturní účely a ubytování, především mládeže - pozn. autora). K faře proto patřily i zemědělské pozemky a lesy.

3. Kaple v raspenavské farnosti.

Do dnešní doby se dochovaly pouze tři. Jedna malá kaplička, a to v Lužci pod železniční zastávkou na křižovatce silnic Raspenava - Hejnice a Raspenava - Lázně Libverda. Nechala ji postavit v r. 1855 Eleonora Köhlerová z Lužce. Druhá je podstatně větší a nachází se na hřbitově proti kostelu. Je to novogotická stavba (napodobenina gotického slohu - pozn. autora). Byla postavena podle plánů vídeňského c.k. stavebního rady a architekta Františka, rytíře z Neumannů, který naplánoval také radnice v Liberci a ve Frýdlantě. Kapli vybuodoval frýdlantský stavitel Vilém Stärz. Jedná se o hrobku velkopřemyslníka Gustava Richtera, šlechtice z Wittbachu (od Potoka Vitky, dnešní Smědé, bývalého majitele pozdější Česany, dnešního Novusu Česko - pozn. autora). Kaple byla vysvěcena r. 1896. Kamenické práce obstaral Josef Kunze z Hrádku. Na vnitřní výzdobě se podíleli akademický sochař František Eler z Vídně, vídeňský ateliér Kott, tyrolská instituce malby na sklo z Innsbrucku, liberecký štukatér Teodor Schuster, umělecké truhlářství František Westreichen z Lince, řezbář Ferdinand Demetz z tyrolské Gardeny, pozlacoř Matyáš Straka z Vídně, vídeňský zámečník Ludvík Wilhelm a výrobce teraca Klement Toffolo z Liberce. Třetí kaple stojí rovněž na hřbitově, ale na

tom zadním, při zdi jedné z budov farního dvora. Je to hrobka rodiny Teodora Pohla (o jeho osobě se mi nepodařilo nic zjistit - pozn. autora), která byla postavena ve 30. letech 20. st. Uvnitř je proti vstupním dveřím, které byly původně kazetové (do rámu každého dveřního křídla byly vloženy dřevěné desky a skleněné tabulky - pozn. autora), litinová plastika ukřižovaného Krista. Po jeho stranách se nacházejí plastiky klečících andělů. Dále tu jsou kamenné desky se jmény pohřbených osob. Strop je tvořen křížovou klenbou. Jedná se o zajímavý příklad hřbitovní architektury. Architekt ani stavitel nejsou známi.

4. O raspenavském hřbitově.

Byl založen v r. 1567 (je to ta jeho část, která se rozkládá kolem kostela - pozn. autora). V r. 1880 prodal Julius Rösler církvi přilehlý pozemek o rozloze 1190 čtverečních sáhů (4283.524 m² - pozn. autora) k rozšíření hřbitova. V r. 1881 byl pozemek ohrazen zdí a určen k pohřbívání mrtvých všech vyznání. Jako první zde byl 17. I. téhož roku pochován František Wildner.

18. 5. 1882 byl pak nový hřbitov vysvěcen. 1895 byla uvedena do provozu nová márnice (dnešní rozlučková síň - pozn. autora). K dalšímu rozšíření hřbitova došlo r. 1909, kdy byl od Otto Röslera (pravděpodobně syna Julia Röslera - pozn. autora) koupen další přilehlý pozemek. Oba pozemky, o něž byl hřbitov zvětšen, se rozkládají na ploše 1944,5 čtverečního sáhu (6999, 4222 m² - pozn. autora).

(Pokračování příště.)

Podle knihy Die Gemeinden Raspenau, Mildenau und Mildeneichen (Obce Raspenava, Luh a Lužec)
zpracoval kronikář města Mgr. J. Černý.

Reklama

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu **Tetra** hnědá, **Dominant** všechny barvy, **Green Shell** - typu Araukana a **Dark Shell** - typu Maranska. Stáří 16-20 týdnů.

Cena: 185 - 229,- Kč/ ks

Prodej: 20.3., 24.4., 30.5. a 27.6. 2021

Raspenava - u Městského úřadu - 15:05 hod.

Výkup králíčích kožek – cena dle poptávky.

Info: Po - Pá 9:00 – 16:00 hod., tel. 601 576 270, 728 605 840

www.drubezcervenyradek.cz

HASIČI RADÍ OBČANŮM

Pravidla pálení biologického odpadu

Jaro patří k obdobím, kdy lidé pracují na svých zahradách a zahrádkách. Proto jsou jarní měsíce každoročně spjaty s pálením biologického odpadu (listí, větví, rostlinného odpadu apod.). Z hlediska pohledu požární ochrany je tato činnost spojena se zvýšeným rizikem vzniku požáru.

Vypalování porostů je zákonem č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, zakázáno a porušení zákazu je možno trestat u fyzických osob až do výše 25 000 Kč a u právnických osob postihem do 500 000 Kč. Také spalování „nepřírodních“ materiálů a odpadu je zakázáno. Na rozdíl od vypalování porostů není pálení shrabané trávy, listí či klestu zákonem výslovně zakázáno. I na tuto činnost však platí určitá pravidla a omezení. **Některé obce svými obecně závaznými vyhláškami pálení biologického odpadu omezují nebo dokonce zakazují.**

Zákon jasně stanovuje podmínky pro pálení, které provádí podnikající fyzické a právnické osoby. **Je to zejména povinnost ohlašovat každé pálení na krajské operační a informační středisko Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje (KOPIS HZS LK).** Pálení lze nahlásit z pohodlí domova po internetu pomocí jednoduchého formuláře „**NAHLÁŠENÍ PÁLENÍ**“, který je uveřejněn na webových stránkách www.lk.hzscr.cz. Stejný formulář lze využít i pro nahlašování odpalování ohňostrojů. V případě, že pálení není možné nahlásit přes formulář na webu, lze využít také číslo 950 471 100.

Při ohlašování pálení je nutno uvést zejména následující informace:

- datum a místo pálení
- jméno osoby, která je za pálení odpovědná a kontakt (mobilní telefon)
- dobu, po kterou bude pálení probíhat
- spalovaný materiál
- způsob zabezpečení místa

Povinnost ohlašovat pálení se nevztahuje na fyzické osoby, které tuto činnost provádějí na svém pozemku. **Pokud ale fyzická osoba plánuje pálení většího množství biologického odpadu, je vhodné také ohlásit pálení na KOPIS HZS LK.** I pro tyto práce na soukromém pozemku platí určitá pravidla:

- Je třeba dodržovat povinnosti vyplývající ze zákona o ovzduší a platných

obecně závazných vyhlášek obcí (požární řád obce, vyhlášky o nakládání s komunálním odpadem apod.)

- Pálení musí být po celou dobu přítomna osoba starší 18 let.
- Oheň by se neměl rozdělávat za pomoci hořlavých kapalin.
- Při nepříznivých povětrnostních podmínkách (silný vítr, inverze) by se pálení mělo přerušit.
- Je třeba dodržovat bezpečnou vzdálenost ohniště od zástavby a hořlavých předmětů (domy, auta, ploty apod.) a mít k dispozici jednoduché hasební prostředky (lopata, kbelík s vodou, písek apod.).
- Velikost ohniště je třeba volit tak, aby všechen hořící materiál shořel v době, kdy je na místě přítomen dozor.
- Po ukončení pálení se musí ohniště řádně uhasit. V období sucha je třeba ohniště kontrolovat i v průběhu následujícího dne, popřípadě opakovaně prolít vodou.
- V případě, že se oheň vymkne kontrole a nelze ho uhasit vlastními silami, je osoba provádějící pálení povinna okamžitě vzniklý požár ohlásit KOPIS HZS LK, případně na tísňové linky 150 nebo 112.

Všechny zmíněné informace se samozřejmě týkají i pálení ohňů 30. dubna při „pálení čarodějnic“.

Při těchto oslavách je třeba dát také pozor na konzumaci alkoholu spojenou právě s otevřeným ohněm nebo manipulací se zábavní pyrotechnikou.

Autor: por. Mgr. Iva Michalíčková

koordinátorka preventivně výchovné činnosti

HZS Libereckého kraje

Oznámení o Zápisu k předškolnímu vzdělávání

Zápis je rozdělen do dvou fází.

1. fáze: Vydávání dokumentů

- Žádost o přijetí k předškolnímu vzdělávání
- Přihláška k zápisu do mateřské školy

Výše uvedené dokumenty si můžete vyzvednout v budově Mateřské školy, Luhová 160, Raspenava.

ve dnech 6. 4. 2021 – 21. 4. 2021

vždy od 8:00 do 15:00 hodin.

2. Fáze: Sběr dokumentů a Zápis samotný

6. května 2021

od 10:30 do 14:30 hodin

v budově mateřské školy.

S sebou přineste:

- Vyplněné a podepsané dokumenty
- Rodný list dítěte - kopii
- Doklad totožnosti

Těšíme se brzy na viděnou!

Připomínáme, že předškolní vzdělávání je povinné pro všechny děti narozené v době od 1. 9. 2015 do 31. 8. 2016!

Město Raspenava

zajišťuje sběr nebezpečného a objemného odpadu z domácností.

Mobilní sběr nebezpečného a objemného odpadu z domácností se uskuteční v sobotu dne 10. dubna 2021

Jízdní řád mobilního sběru objemných a nebezpečných odpadů

Pořadí	Stanoviště	Příjezd	Odjezd	Doba pobytu na stanovišti
1	Moskevská, před bývalou kotelnou	7:00	7:10	10 min.
2	U čerpací stanice	7:15	7:25	10 min.
3	Hejnická, u Mysliveckého zátiší	7:30	7:40	10 min.
4	Hejnická, u bývalé hudební školy	7:45	7:55	10 min.
5	Hejnická, parkoviště U Rytíře	8:00	8:10	10 min.
6	Peklo, křižovatka u seníku	8:15	8:25	10 min.
7	Fučíkova, parkoviště u Městského úřadu	8:30	8:40	10 min.
8	Luhová, u plakátovací plochy (odboč. Slunečná)	8:45	8:55	10 min.
9	Fučíkova, parkoviště Pacholíkovi	9:00	9:10	10 min.
10	Liberecká, u odbočky ke Kučerům	9:15	9:25	10 min.
11	V Údolí, u bývalé lávky	9:30	9:40	10 min.
12	Frýdlantská, proti autobusové zastávce V Aleji	9:45	9:55	10 min.

Občané mohou v uvedené době a na uvedených místech bezplatně odložit objemný odpad z domácností a vytříděné nebezpečné složky komunálního odpadu.

Objemným odpadem z domácností se rozumí zejména:

Objemné složky komunálního odpadu, které se nevejdou do sběrných nádob a nejsou zařazeny mezi nebezpečné odpady a nejsou využitelnými surovinami (např. staré matrace, plastový nábytek, vyřazená sanitární keramika apod.)

Vytříděnými nebezpečnými složkami komunálního odpadu se rozumí zejména:

20 01 13 – Rozpouštědla	20 01 27 – Barvy, lepidla a pryskyřice obsahující nebezpečné látky
20 01 14 – Kyseliny	20 01 29 – Detergenty obsahující nebezpečné látky
20 01 15 – Zásady	20 01 31 – Nepoužitelná cytostatika
20 01 17 – Fotochemikálie	20 01 33 – Baterie a akumulátory
20 01 19 – Pesticidy	20 01 35 – Vyřazené elektrické a elektronické zařízení
20 01 21 – Zářivky a jiný odpad obsahující rtuť	
20 01 23 – Vyřazená zařízení obsahující chlorofluorohydrovody (lednice apod.)	
20 01 26 – Olej a tuk kromě jedlých	

Občané jsou povinni řídit se pokyny obsluhy sběrných stanovišť a odkládat odpady na určená místa. Je zakázáno odnášet jakékoli odpady již odložené na sběrných stanovištích.

Výše uvedené odpady lze odevzdat i ve sběrném dvoře ve středu od 14 do 18 h a v sobotu od 10 do 16 h.

Pavel Lžičař, v.r.
starosta